

Ordføreren for Forespørgerne (S. 5. Dag): Den høitærede Justitsminister udtalte jo, at Roden til Ondet laa i, at der ikke var nogen Lovbestemt Regel om Erhvervelsen af Statsborgerret, den erhvervedes saa overmaade let ogsaa i andre Forhold, end hvor det netop gjaldt Seilads og Fiskeri. Det er Noget, jeg ikke skal bestride, det forholder sig fuldstændig saa. Men det forekommer mig, at det, at jeg nævnte Lov af 13de Marts 1867, desuagtet havde sin Berettigelse, fordi det dog er der, at Roden til Ondet ligger i dette Tilfælde. Vel yttrede den høitærede Justitsminister, at Fiskeri var fri Næring, og at man altsaa forsaavidt blot behøvede at etablere dette løse Undersaatsforhold, saa kunde man drive Fiskeri; men skjøndt jeg indrømmer det, saa tror jeg dog, at den Slags Fiskeri, hvor man etablerer sig og gaar ud med en Solle, ikke har noget Farligt ved sig; det, der derimod voldes Ulykken, er Fiskeriet under dansk Flag, det er de Skibe, som forlange at registreres her, for at de kunne seile under dansk Flag; de ere i Reglen af en Drægtighed paa ti Tons, og de kunne ikke faales des etablere sig og bo paa et Sted paa Kysten med et lille Fartøj, som Toldvæsenet ikke bryder sig om. De maa have et Fartøj, som skal registreres efter Bestemmelsen i Begyndelsen af § 2 eller i Slutningen, jeg tror i Ate Stykke, faales des at en Forandring i Loven af 13de Marts 1867 vil forhindre dette. Formentlig uberettigede Fiskeri, som jeg omtalte. Det forekommer mig altsaa, at naar Begrebet „fast hjem i Danmark“ i dette specielle Tilfælde, hvad der ligesaa godt kunde lade sig gjøre her, som hvor der er Tale om Fattigvæsenet, var bestemt begrændset, faales des at disse Misbrug ikke kunde finde Sted, var man ude over Banskighederne. Det forekommer mig, at man ikke behøver at gaa den meget besværlige Vej, skjøndt det maatte kunne være helbdigt i andre Henseender at faae en Lovbestemmelse om, hvorledes dansk Statsborgerret erhverves, men at man ved en Forandring i Loven af 13de Marts 1867 maatte kunne komme ud over Banskighederne. Naar den høitærede Justitsminister mente, at det var ulovligt ad administrativt Veie at begrænde det faales des, at man faktisk forandrede hele det Begreb, der har dannet sig om dansk Statsborgerret, skal jeg selvfølgelig ikke bestride det, men ligesom jeg glæder mig over, at thinglæste Leiekontrakter ikke ere tilstrækkelige, saa vil jeg samtidigt dermed udtale det Haab, at den høitærede Justitsminister maatte finde sig foranlediget til paa Grund af de forskjellige Afgjørelser af Dørighederne at give en veilevende Opfordring til nøie at paase, at det Ophold, der etableres, ikke er af rent midlerdig Art og ikke alene sigter til at omgaa den danske Lovgivning. Jeg tror, at

et saadant Circulære, hvis jeg tør opfordre den høitærede Justitsminister til at lade et saadant fremkomme, vil gjøre en god Virkning og forhindre en Del af de Misbrug, der have fundet Sted, ganske vist ikke dem alle, thi med den nuværende Lovgivning vil man meget let kunne omgaa Bestemmelserne. Jeg skal derfor tage under Overveielse — jeg tror nemlig, at det er nødvendigt, og jeg haaber, at hele det høie Thing vil støtte mig deri — at indbringe, forsaavidt der ingen Udsigt viser sig til, at Fiskeriloven vil gaa igjennem, et Forslag til et Par ganske simple Lovbestemmelser, der for de kommende Aar ville forhindre dette fra alle Sider som uberettiget anerkjendte Fiskeri, som i saa høit Grad generer de danske Fiskere, og som ikke alene skader deres Erhverv, men ogsaa nedbryder deres Retssikkerhed, idet de, skjøndt det paastaas, at Fiskeriet er forbeholdt danske Undersaatter, dog hver Dag lige for deres Dine se Baa de med vittelig aldeles fremmed Mandskab seile under dansk Flag og fiske paa dansk Østerritorium. At det er en Tilstand, som ikke alene i høieste Grad skader deres materielle Erhverv, tror jeg, enhver maa erkjende. Grunden, hvorfor jeg, som den høitærede Minister nævnte, ikke omtaler alene Fiskeriet paa det danske Østerritorium, men ønsker, om muligt, at Sagen kommer til at dreie sig om en Forandring i Loven af 13de Marts 1867, er den, at man en skjøne Dag kan se fremmede Skippere og fremmede Nædere etablere sig — ja, det finder man alle allerede Sted nu, eller reittere man kan ganske sikkert gaa ud fra, at det finder Sted, men dog ikke paa en saadan Maade, at det har vakt almindelig Misforstaaelse — ved paa samme lette Maade som, hvor det gælder Fiskeri, at konstaterer et fast Ophold. Det forekommer mig, at man ligesaa godt kan gjøre en Forandring i Loven af 13de Marts 1867 og derved forhindre begge disse Misbrug. Dertil skal jeg indskrænke mig. Den høitærede Minister svarede altsaa, hvis jeg har forstaaet ham rigtigt, at det var umuligt ad administrativt Veie at begrænde Loven af 13de Marts 1867 og overhøredet at give saadanne Regler for det faste Ophold, at man derved kunde forhindre det af mig paaanførte formentlig uberettigede Fiskeri; men hvis jeg altsaa har forstaaet den høitærede Minister rigtig i saa Henseende, vil jeg tillade mig at henstille, om den høitærede Minister kunde finde sig foranlediget til at udstede et saadant Circulære, der altid vilde kunne virke Noget, som paalagde Dørighederne at være meget nøieregnende i denne Retning. Dernæst vil jeg ogsaa tillade mig at fremkomme med et Lovforslag, som jeg haaber, at Thinget vil tage som en lille Nødlov under disse sørgelige politiske Omstændigheder, hvor hverken Fiskeri-